

ENTREVISTA A

Carme Climent López

infermera, pregonera de l'Ascensió 2019

La primera feina de Carme Climent (Granollers, 1951) va ser venent fruita al mercat ajudant al negoci familiar. Va estudiar infermeria al Clínic de Barcelona. Ha treballat al CAP Vallès i als hospitals de Vall d'Hebron i de Mollet. Cap d'Infermeria a l'Atenció Primària, ha impulsat i viscut en primera persona la transformació de la sanitat pública, on ha treballat 40 anys. Ha estat membre de la junta de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques, i professora de pràctiques d'Infermeria a la UB i del màster de Pediatria de Sant Joan de Déu. Actualment jubilada, fa de voluntària educativa en un taller de criança per a pares novells. Ha estat la pregonera de l'Ascensió 2019.

© TONI TORRILLAS

Acabem de sortir del CAP Sant Miquel, on es va jubilar. Quines sensacions té quan hi torna?

Que no ho hagués deixat. Ho trobo a faltar, penso que encara hi podria aportar. Al principi, no, va ser com... bufff, però ara sí. Potser no al ritme que treballen elles, però sí una jornada reduïda.

En el pregó feia un repàs a la seva vida, del pas per les vedrunes i, sobretot, per l'escoltisme...

L'internat em va servir per espavilar-me, però a l'escoltisme vaig trobar valors importants com saber conviure i, sobretot, el valor de l'amistat, que per mi és importantíssim. M'ho creia i m'ho crec molt, allà vaig trobar gent diferent de la que havia conegut fins aquell moment, sobretot, les caps.

La seva primera feina va ser venent fruita a la Porxada i al mercat de Sant Carles, tota una universitat de vida, diu.

Amb 14-15 anys ja anava a les dues del matí amb els meus pares al Born a buscar la fruita. El mercat del Born era un lloc especial de viure'l... Em posaven un senyor, en Joaquim, al costat, per no anar sola. La mare comprava, jo pagava i el pare s'ocupava de carregar el camió.

La seva mare la va empènyer a fer pràctiques d'auxiliar d'infermeria a la Policlínica, on va treballar amb el Dr. Pius Canal.

“Vaig viure amb molta il·lusió la Reforma de l'Atenció a Primària, perquè potenciava el paper de la infermera”

La mare em va dir: “És bo que les dones sàpiguen cuidar.” I com que teníem tracte amb la Policlínica perquè hi portàvem la fruita va demanar si hi podia anar a les tardes. Allà se'm va despertar la vocació, veient com treballaven aquelles infermeres.

Va estudiar infermeria al Clínic i abans d'acabar ja va començar a treballar al CAP Museu, un any després d'inaugurar-se, l'any 1970.

Allà hi va fer d'auxiliar de clínica, administrativa i, finalment, d'infermera. Però no s'hi va quedar...

Primer vaig anar a treballar a Vall d'Hebron i després a l'Hospital de Mollet, com a cap d'Infermeria... I no ho devíem fer malament perquè el Dr. Trias, conseller de Sanitat aleshores, ens va felicitar.

Com ha viscut els càrrecs de responsabilitat que ha desenvolupat en el camp de la infermeria a Primària?

Amb alts i baixos... Amb molta il·lusió la Reforma de l'Atenció a la Primària, perquè potenciava el paper de la infermera, com a molt més que una simple ajudant del metge, amb el seu propi despatx per atendre els pacients. Jo era molt de treball conjunt entre metge i infermera portant els mateixos malalts, fins i tot la mateixa família, i això ara s'ha trencat.